

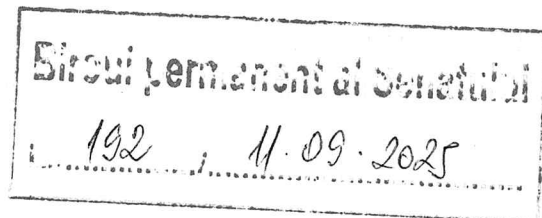

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 8491 din data de 09.09.2025

Domnului Mario Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

L192/
2025 Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/3551/2025 din 10.06.2025 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, *Propunerea legislativă pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999, privind activitatea de audit financiar și art. 62 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative (b224/05.06.2025)*, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 04 septembrie 2025 a Comisiei nr. 1 - judecători „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Astfel, cu titlu preliminar, s-a reținut faptul că prin propunerea legislativă se recunoaște prin lege valoare de titlu executoriu contractului de prestări servicii încheiat de auditorii financiari/firmele de audit, aspect ce ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, o astfel de reglementare putând asigura o recuperare facilă și cu celeritate a costurilor activității desfășurate de aceștia.

Pe fondul reglementării, textele propuse sunt elaborate printr-o coroborare a art. 30 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare cu art. 124 alin. (1) și (2) din Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea nr. 64/2011 a Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Astfel, potrivit art. 30 alin. (5) din Legea nr. 51/1995, „contractul de asistență juridică, legal încheiat, este titlu executoriu”. Textul legal menționează expres și procedura ce va fi urmată de creditor, arătând că „învățarea cu formulă executorie este de competența

judecătoreiei în a cărei rază teritorială se află sediul profesional al avocatului. Restanțele din onorarii și alte cheltuieli efectuate de avocat în interesul procesual al clientului său se recuperează potrivit dispozițiilor statutului profesiei”.

Corelativ, Statutul profesiei de avocat menționează, în art. 124 alin. (1) și (2), următoarele:

„Art. 124 - (1) Contractul de asistență juridică învestit cu formulă executorie, în condițiile legii, constituie titlu executoriu cu privire la restanțele din onorariu și alte cheltuieli efectuate de avocat în interesul clientului.

(2) Procedura de executare este cea prevăzută de dispozițiile Codului de procedură civilă.”

Preluarea literală a dispozițiilor anterior menționate în propunerea legislativă nu a avut însă în vedere faptul că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, procedura de investire cu formulă executorie a fost eliminată. Potrivit art. 10 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, „Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede investirea cu formulă executorie a unei hotărâri judecătorești sau a altui înscris, acestea vor fi puse în executare, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.”

Mai mult, având în vedere că prin Legea nr. 310/2018 a fost suprimată formalitatea aplicării formulei executorii pe încheierea de încuviințare a executării silite, dispozițiile din legi speciale, precum cea cuprinsă în art. 30 alin. (5) din Legea nr. 51/1991, sunt abrogate implicit (Gabriel Boroș. Mirela Stancu – Drept procesual civil. Judecata în căile de atac. Proceduri speciale. Executarea silită – Editura Hamangiu, Ediția a 6-a, revizuită și adăugită, pag. 554).

În consecință, trimiterea la procedura de „investire cu formulă executorie” (n.n. – termenul investire este folosit impropriu în propunerea legislativă) nu este necesară, întrucât, *de lege lata*, dispozițiile procesuale civile nu mai reglementează o astfel de formalitate.

Totodată, urmează a se analiza dacă atribuirea caracterului de titlu executoriu contractului de prestări servicii cu privire la „restanțele din onorariu” și nu la onorariu în integralitatea sa a fost în intenția inițiatorilor ori dacă această sintagmă nu este o preluare improprie a dispoziției din art. 124 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat.

Cu privire la acest aspect, arătăm că art. 30 alin. (5) din Legea nr. 51/1995 atribuie caracterul de titlu executoriu contractului de asistență juridică în integralitatea sa, făcând trimitere la Statutul profesiei în ceea ce privește recuperarea restanțelor din onorarii. Acest ultim act, cu forță juridică inferioară legii, prevede că respectivul contract de asistență juridică constituie titlu executoriu cu privire la restanțele din onorariu și alte cheltuieli efectuate de

avocat în interesul clientului, fără însă a limita caracterul executoriu al contractului la aceste tipuri de creanțe, limitare pe care de altfel nu o putea face, având în vedere conținutul dispoziției din legislația primară, anterior menționată.

Astfel, s-a apreciat că ar fi suficientă menționarea caracterului de titlu executoriu al contractului scris de prestări de servicii încheiat între auditorul financiar/firma de audit și client, fără nicio diferențiere sub aspectul creanțelor care sunt de recuperat.

Aceste argumente sunt aplicabile și în ceea ce privește propunerea de completare a art. 62 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, motiv pentru care s-a apreciat că și reglementarea de la punctul 2 al propunerii legislative ar trebui revizuită în mod corespunzător.

Față de cele arătate, Comisia a reținut că actul normativ nu poate fi adoptat în forma transmisă de către inițiator.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Andreea Simona Uzlău

